

Het Sliedrechts Dialect (361)

Publicatie van de Werkgroep “Dialect “

TUSSE LICHT EN DONKER

't Is de leste tijd van dà druilerige weer. D'r is mor waainig verschil tusse licht en donker, want 't wordt bekant d'n hêêlen dag nie licht. Nou hê 'k aaltijd al slecht tege dat wisselvallige weer gekanne. 'k Ben aarg gesteld op veul licht en had aaltijd al 'n hekel aan d'n donker.

D'r stinge vroeger mor waainig lantaerns op d'n dijk en in de stoepe was 't hêêmel moordonker. Met de buurkaander speulde me aaltijd wegkruipie zô tusse licht en donker. As 't dan donker wier, wiere me deur de moeders in huis geroepe. Je had in dien donker niks te zoeken! Kwam ie in huis, dan was 't daer ok donker. En wij mor zeure of de lamp aan moech. Mor moeder zee dan dà me best nog 'n hortie zonder licht konne. "Je zing mor 'n paor versies", zee ze dan. Dan dee ze zelf wel mee, hoor! Ze kon aal onze schoolversies. De mêêste Psalme kon ze uit 'r hôôd en de bundel van Johannes de Heer zong ze van vore naer achtere

Pikkedonker

De grôôte taofel sting midde in de kaomer, de peetrolielamp hing d'r bove en wij zatte mè z'n aale d'r rond om heene. 't Was wel aarg gezellig, we wazze veul aan 't tekene en kleure. 'k Had ok nog is een blekke vaarfdoôsie, weet jie nog wel, med aal die gekleurde bloksies. Een nat kwassie d'r over en 't gong best. Soms deeje me spellechies, zôas ganzeborde en domieneeë. Dan dee vaoder ok dikkels mee. Moeder niet, die mos aaltijd braaië, anders kon ze de slijt van de kouse nie voor blijve. 's Nas sting d'r een olielampie op taofel, voor azzie d'r is uit mos, want 't was overal pikkedonker. Zou 't daerdeur komme dà 'k aaltijd zô graeg 'n grôôte lamp aan hêt? 'k Zit ok nooit te schemere, 'k mot 'r niks van hebbe. Draait de lamp mor aan, dan kanne me zien wà me zegge.

Moordonker

Nou mò je is trugdenke aan de leste oorlogswinter. Toe zat iederêên in d'n donker, want 'r was gêên strôôm meer. Daer kenne de ouste onder ons nog goed over mee praote. As 'r lichte maon was, dan gong 't nog 'n bietjie, mor aandere kò je gêên hand voor ôôge zien. D'r brandde toe gêên lantaerns op d'n dijk, 't was overal moordonker. Van de huize zag ie ok gêên licht, want die mosse verduisterd weze. 's Aeves laet en 's nas moech ie nie meer naer buitene. Nou ja, in die stikdonker was 'r toch niks te beleve. D'r wiere karbietlantaerns gemaakt, wij hadde d'r ok êên. Dat gong wel, mor aarg veul licht gaf tie ok niet. Dat zonder licht zitte, daer hadde veul mense aarg veul moeite mee. Sommige hadde 't over een Egyptische duisternis. Kà je begrippe hoe blij me wazze toe je nae d'n oorlog 't knoppieslicht weer aan kon doen!

'n Ander keertie zà 'k nog wel is meer vertelle over licht en donker. Trouwes, meschie wil iemand anders ok wel is vertelle over hoe ze in die donkere oorlogswinter aan licht kwamme?

Een goed idee, Mevr. B. uit P. En u weer bedankt voor uw verhaol!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368